

# राष्ट्रीय समिति सभा

अंक १२ अप्रिल ७, २०१३

## “यहाँ परमेश्वरको प्रेम र शिक्षा भरपूर छ”

पाकिस्तानी र ब्राजिली पास्टरहरूद्वारा मानमिन केन्द्रीय मण्डलीको भ्रमण



१: ब्राजिलका पास्टर गुस्तावो मेलो, वायावाट दोस्रो र पास्टर युसफ सोहेल र पास्टर करामत ईल्यास, वायावाट तेस्रो र चौथो (शुक्रवारको रातभरको सेवाको समयमा) २: मानमिनका कार्यक्रमहरू १७० भन्दा बढ़ी मुलुकहरूमा प्रसारण गर्ने जि.सि.एन. टिभीको भ्रमण ३: समुद्री माछा र स्वच्छ पानीका दबै किसिमका माछा सँगै रहने मुआन मिठो पानीको एक्वेरियमको अवलोकन गर्दै

२०१३ को जनवरी १८ देखि २९ तारिखसम्म पाकिस्तानको राष्ट्रीय मण्डलीहरूको विशपहरू र प्रमुखहरूका परिषद्को अध्यक्ष पास्टर यूसफ सोहेल र परिषद्का निर्देशक पास्टर करामत ईल्यासले मानमिन केन्द्रीय मण्डलीको भ्रमण गर्नुभयो । उहाँहरू शुक्रवारको रातभरको सेवा, आईतबारको विहान र बेलुकीको सेवा र दानिएल प्रार्थना सभाहरूमा सहभागी हुनुभयो । उहाँहरूले जि.सि.एन. टिभी र डा. जेरक लीको प्रार्थनाद्वारा नूनिलो पानी मिठो पिउन योग्य पानीमा परिणत भएको मुआन मिठो पानीको स्थलको पनि भ्रमण गर्नुभयो । उहाँहरूले मुआन मिठो पानी जलशाला (एक्वेरियम) को पनि भ्रमण गर्नुभयो ।

देजन मानमिन मण्डलीका पास्टर द्यासिक गीलले विगत १५ वर्षदे खि पाकिस्तानमा पास्टरहरूको सेमिनार र रूमालसहितको चज्ञाइ कूसेडहरू निरन्तर रूपमा आयोजना गर्दै आउनुभएको छ । स्थानीय पास्टर हरू यसवाट खुशी हुनुहुन्छ, किनकि यसद्वारा उहाँहरूलाई पवित्रीकरणको सुसमाचार प्राप्त गर्ने र आत्मामा वृद्धि हुने मौका मिल्दछ । उहाँहरू यस कारणले पनि कृतज्ञ हुनुभयो कि यसद्वारा पाकिस्तानका धेरै आत्माहरूले प्रभुलाई ग्रहण गरे र ईश्वरीय चज्ञाइका कार्यहरू पनि अनुभव गरे ।

पास्टर द्यासिक गीलले विगत १५ वर्षदे खि पाकिस्तानमा पास्टरहरूको सेमिनार र रूमालसहितको चज्ञाइ कूसेडहरू निरन्तर रूपमा आयोजना गर्दै आउनुभएको छ । स्थानीय पास्टर हरू यसवाट खुशी हुनुहुन्छ, किनकि यसद्वारा उहाँहरूलाई पवित्रीकरणको सुसमाचार प्राप्त गर्ने र आत्मामा वृद्धि हुने मौका मिल्दछ । उहाँहरू यस कारणले पनि कृतज्ञ हुनुभयो कि यसद्वारा पाकिस्तानका धेरै आत्माहरूले प्रभुलाई ग्रहण गरे र ईश्वरीय चज्ञाइका कार्यहरू पनि अनुभव गरे ।

शुक्रवारको रातभरको सेवामा सहभागी भएपछि, उहाँहरूले भन्नुभयो, “सेवा अर्पण गर्ने मण्डलीका सदस्यहरू र उहाँको १४० भन्दा बढी शाखा मण्डलीहरू छन् र उत्तरी भारत, संयुक्त राष्ट्र अमेरिका, मेक्सिको, कोस्टारिका र ब्राजिलमा सेवाकाइ गर्नुहुन्छ । उहाँले सुसमाचार प्रचार गर्ने नीय कुरा हो । हामीले पूर्ण रूपले परमेश्वरको इतिहासमा ऐतिहासिक कूसेड थियो ।”

पास्टर द्यासिक गीलले विगत १५ वर्षदे खि पाकिस्तानमा पास्टरहरूको सेमिनार र रूमालसहितको चज्ञाइ कूसेडहरू निरन्तर रूपमा आयोजना गर्दै आउनुभएको छ । स्थानीय पास्टर हरू यसवाट खुशी हुनुहुन्छ, किनकि यसद्वारा उहाँहरूलाई पवित्रीकरणको सुसमाचार प्राप्त गर्ने र आत्मामा वृद्धि हुने मौका मिल्दछ । उहाँहरू यस कारणले पनि कृतज्ञ हुनुभयो कि यसद्वारा पाकिस्तानका धेरै आत्माहरूले प्रभुलाई ग्रहण गरे र ईश्वरीय चज्ञाइका कार्यहरू पनि अनुभव गरे ।

पास्टर द्यासिक गीलले विगत १५ वर्षदे खि पाकिस्तानमा पास्टरहरूको सेमिनार र रूमालसहितको चज्ञाइ कूसेडहरू निरन्तर रूपमा आयोजना गर्दै आउनुभएको छ । स्थानीय पास्टर हरू यसवाट खुशी हुनुहुन्छ, किनकि यसद्वारा उहाँहरूलाई पवित्रीकरणको सुसमाचार प्राप्त गर्ने र आत्मामा वृद्धि हुने मौका मिल्दछ । उहाँहरू यस कारणले पनि कृतज्ञ हुनुभयो कि यसद्वारा पाकिस्तानका धेरै आत्माहरूले प्रभुलाई ग्रहण गरे र ईश्वरीय चज्ञाइका कार्यहरू पनि अनुभव गरे ।

उपस्थिति महसूस गर्न्यौ र सदस्यहरूले परमेश्वर को वचनको चाहना गरेर आफूलाई परमेश्वर को राज्यमा पूर्णरूपले समर्पण गर्नु चकितलागदो कुरा थियो ।” उहाँहरूले पाकिस्तानमा फर्केर गएर त्यहाँका पास्टरहरूलाई मानमिन केन्द्रीय मण्डलीमा प्रचार गरी पवित्रीकरणको सुसमाचार सिकाउन धर्मशास्त्रीय सेमिनारी खडा गर्ने र प्रार्थना सभा आयोजना गर्ने कुरा बताउनुभयो ।

२०१२ को मार्चमा, पास्टर यूसफ सोहेल अध्यक्ष रहनुभएको राष्ट्रीय मण्डलीहरूको विश्वपहरू र प्रमुखहरूको परिषद्ले डा. जेरक लीलाई आफ्नो अन्तर्राष्ट्रीय समितिको अध्यक्षको रूपमा चयन गरेको थियो । पास्टर सोहेल भन्नुहुन्छ, “परमेश्वरसँग यस्तो गहिरो तवरमा सम्बन्धमा हुनुहुन्ने र हामीलाई आत्मामा डो-याउन सक्ने व्यक्तिको अत्यन्त खाँचोमा हामी थियौं । हामी सबैले यो स्वीकार गर्न्यौ कि त्यो व्यक्ति डा. जेरक लीलाई हुनुहुन्छ ।”

२०१३ को जनवरी १७ देखि, आठ दिनको लागि, ब्राजिलका पास्टर गुस्तावो मेलोले पनि मानमिन केन्द्रीय मण्डलीको भ्रमण गर्नुभयो । उहाँ राष्ट्रको लागि प्रेरितहरूको परिषद्का अध्यक्ष हुनुहुन्छ र उहाँको १४० भन्दा बढी शाखा मण्डलीहरू छन् र उत्तरी भारत, संयुक्त राष्ट्र अमेरिका, मेक्सिको, कोस्टारिका र ब्राजिलमा सेवाकाइ गर्नुहुन्छ । उहाँले सुसमाचार प्रचार गर्ने

, मण्डलीहरू स्थापना गर्ने, पास्टरलाई तालिम प्रदान गर्ने जस्ता कार्यहरू गर्नुका साथै एक अन्याथालय पनि सञ्चालन गर्दै आउनुभएको छ ।

उहाँ २०१२ सेप्टेम्बरमा मेक्सिकोको ध्वन्म (डब्ल्यू.सि.डि.एन.) को शाखा कार्यालयद्वारा आयोजित ध्वन्म को अमेरिकी सम्मेलनका प्रवक्ताहरूमध्ये एक हुनुहुन्यो । उहाँले डा. जेरक लीलाई प्रकट भएका आश्चर्यजनक ईश्वरीय चज्ञाइका घटनाहरू देखेर मानमिन को सेवकाइ बारे जानकारी लिन मानमिन मण्डलीको भ्रमण गर्नुभयो । उहाँले सबै प्रकारका सेवाहरू तथा दारी नैल प्रार्थना सभामा सहभागी हुनुभयो । उहाँले जि.सि.एन. टिभी, ध्वन्म (डब्ल्यू.सि.डि.एन.) को मुख्यालय र मुआन मिठो पानीको एक्वेरियमको पनि भ्रमण गर्नुभयो । उहाँले धेरै कुरा ग्राशण गर्नुभयो र आफ्नो सेवकाइको लागिको दर्शन नविकरण गर्नुभयो ।

पास्टर गुस्तावो मेलीले भन्नुभयो, “मानमिन मण्डली प्रभुको निमित्त भएको पहिलो प्रेमद्वारा दन्किरहेको छ । सदस्यहरूले आत्मा र सत्यतामा आराधना गर्नुभएको देखा भैले उहाँहरूको तत्पर हृदय महसूस गर्न सकें । उहाँहरूको प्रभुको निमित्तको जाशिलो प्रेम, आत्माले भरिएको प्रशंसा र विशेष प्रस्तुतिहरू, क्वायर भुण्ड र बलियो व्यवस्थात्मक शक्ति र यस्तै अन्य धेरै कुरा उदे कलागदा छन् ।”

पे(गाटो)

परिच्छिति उल्लेखको आनन्द

जोसू न इल्योमा डा. जेरक लीले स्तम्भ वे बाट

मानिसहरू भन्ने गर्दैन, “संकटमय परिच्छितिहरूमै उत्तम मौकाहरू फेला पर्दैन् ।” संकटमय स्थितिलाई अशिषको मौका परिणत गर्न हाम्रो मनको स्थिति महत्वपूर्ण हुन्छ । जस्तै कठिनाईमा पर्न आशा नमारी सही मार्गलाई पछ्याउनुपर्याप्त हुन्ने असंख्य ठोर संकटमय स्थितिवाट उम्हन सबै देखे तापनि हामी त्यस्ता परीक्षामा पर्नुदैन । अन्यसम्म जे ठीक हो त्यसी गर्नुपर्याप्त चाहे जस्तोसुकै कठिनाई नै किन नहोस् । हामीले परमेश्वरमा भरोसा राख्यौ भने, सर्वशक्तिमान परमेश्वरले

“मेरो ढाल सबैच्छ परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसले सोझो हृदय भएका मानिसहरूलाई बचाउनुहुन्छ ।” (भजनसंग्रह ७१०)

“व्रूस्को सन्देश” मा श्रुत्यला - (१२)

# हाम्रो प्रभु, चङ्गाइकर्ता



डा. जेरक ली

“हामी पापका लेखि मरेर

धार्मिकताको लेखि जिझौ भनी

उहाँले क्रूसमा आफै शरीरमा हाम्रा पाप  
बोक्नुभयो । उहाँकै चोटहरूद्वारा तिमीहरू  
निको भयौ ।”

(१ पत्रुस २:२४)

उहाँले त्यस पक्षघातीलाई मती ९:२ मा भन्नुभयो, “छोरा साहस गर  
। तिमा पाप क्षमा भए ।”

थपअभै, ३८ वषदेवि विरामी परेका एक व्यक्तिलाई यूहन्ना ५:१४  
मा येशूले भन्नुभयो, “हेर, तिमी निको भएका छौ । फेरि पाप नगर,  
र तिमीमाथि अझ बढी खराबी आई नपरोस् ।” यसले हामीलाई यो  
जनाउँदछ कि हामीले पश्चाताप गरी परमेश्वरबाट पापको क्षमा  
पाए तापनि, पापमय जीवनमै फर्कन्छौ भने, हामी पहिलेको भन्दा  
पनि अझ गम्भिर रोगबाट ग्रसित हुन सक्छौ ।

## २. चङ्गाइकर्ता हाम्रो प्रभुसँगको भेट

१ पत्रुस २:२४ ले भन्दछ, “उहाँकै चोटहरूद्वारा तिमीहरू निको  
भयौ ।” येशूले हामीलाई कोराको चोट र रगत बगाउनुभएर हाम्रा र  
रोगहरूबाट छुटकारा दिनुभएको छ भनी विश्वास गर्ने जो कोही पनि  
फेरि कुनै रोगहरू र दुर्बलताहरूद्वारा सताइनेछैन (मती ८:१७) ।

केही मानिसहरू भन्दछन्, “म कहिलेकाहीं पाप गर्दछु किनकि  
म कमजोर छु । मानिसलाई पूर्ण रूपले परमेश्वरको वचन अनुसार  
जिउन कठिन छ ।” “म कमजोर छु” भने मानिसहरू कमजोर नै र  
हिरन्द्वन् र “पाप प्याक्न गाह्नो छु” भनी आफैलाई भन्नेहरूको लागि  
विश्वासी जीवन अझै कठिन बन्दछ ।

यसद्वारा, हामी हितोपदेश १८:२१ लाई सम्भन्धौ, “जीवन र  
मृत्युको शक्ति जित्रोगा हुन्छ, त्यसलाई प्रेम गर्नेहरूले त्यसका फल  
खानुपर्छ ।” जब तपाईंले “म बलियो छु र परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा  
आत्माले भरिएको छु” भनी जस्तोसुकै परिस्थिति र अवस्थामा पनि  
स्वीकार गर्नुहुन्छ, तब तपाईंको विश्वासको स्वीकारोकिको आधारमा  
तपाईंले परमेश्वरको अनुग्रह र शक्ति प्राप्त गर्नुहुन्छ र सजिलै थका(  
नमाथि पनि विजयी भई “असम्भव” लाई “सम्भव” मा परिणत गर्न  
सक्नुहुन्छ ।

रोगको समस्याको बारेमा पनि यही कुरा लागू हुन्छ । यदि तपाईंले  
हृदयदेवि नै विश्वास गरी आफ्ना ओठले, “मैले चङ्गाइ पाइसकै भनी  
म विश्वास गर्दछु । परमेश्वरको शक्तिद्वारा, रोगहरू र दुर्बलताहरू मेरो  
शरीरबाट निस्किसकेका छन्” भनी स्वीकार गर्नुभयो भने, हाम्रो प्रभुले  
तपाईंको विश्वास अनुसार आफ्नो काम गर्नुहुन्छ । किनकि हामीलाई  
हाम्रा रोगहरू र दुर्बलताहरूबाट छुटकारा दिलाउनकै निमित्य येशूलाई  
कोरा लगाईयो र उहाँले रगत बगाउनुपर्यो ।

तपाईं विश्वासका साथ यो कुरालाई विश्वास गर्न वा स्वीकार गर्न  
असक्षम हुनुभएको खण्डमा, रोगहरूले तपाईंलाई छोड्ने छैन । तपाईंले  
प्रार्थना ग्रहण गरिसकेपछि, पनि “मलाई दुखिरेहेको छु । मैले चङ्गाइ  
पाएको छैन” भन्ने लाग्न्छ भने तपाईं पीडा र कष्टको अवस्थामा छो  
डिनुहुन्छ । यस्ता नकारात्मक सोचाईहरूलाई तपाईंले चकनाचुर  
नपारेसम्म, तपाईंले परमेश्वरको कार्य अनुभव गर्न सक्नुहेछैन ।

सृष्टिकर्ता परमेश्वरले चङ्गाइका कार्यहरू मात्र होइन तर सृष्टिका  
कार्यहरू समेत गर्नुहुन्छ । हामी अहिले र फेरि फेरि पनि देख्न सक्छौ  
कि उहाँले कति सजिलैसित जुनसुकै पनि रोग र दुर्बलताहरूलाई  
निको पार्नुहुन्छ । जागृती सभा वा समुद्रपारका कूसेडहरूमा,  
अनगिन्ती मानिसहरूले आफ्ना क्यान्सर, एडस जस्ता निको नहुने र  
रोगहरूबाट चङ्गाइ पाएको साथै अन्याहरूले देख्न सक्ने, गुङ्गाहरूले बो  
ल्न सक्ने, बहिराहरूले सुन्न सक्ने र लङ्घडाहरू हिँड्न सक्ने भएको  
कुराको गवाही दिएका छन् ।

## ३. “म विश्वास गर्दु” भने तापनि चङ्गाइ प्राप्त गर्न नसक्नु

यदि मानिसहरूले येशूले हाम्रा रोगहरूबाट हामीलाई छुटकारा  
दिनको लागि कोराको चोट उहाँमा परेको कुरामा विश्वास गर्दु भने  
तापनि उनीहरू अझै रोगबाट पीडित नै हुन्छन् भने, उनीहरू परमेश्वरको  
धार्मिकता अनुसार नजिएको कारणले गर्दा यस्तो हुन्छ ।

प्रस्थान १५:२६ ले भन्दछ, “तिमीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वर  
का करा ध्यानसित सुन्नौ, उहाँको दृष्टिमा जे ठीक छ, सो गयौ, र  
उहाँका आज्ञाहरूमा ध्यान लगायौ, र उहाँका सबै विधिहरू मान्यौ  
भने, जुन रोगहरू मैले मिश्रीहरूमाथि त्याएको थिएँ, तीमध्ये एउटै  
पनि तिमीहरूमाथि त्याउनेछैन, किनकि तिमीहरूलाई निको पार्ने म  
परमप्रभु हुँ ।” आत्मिक अर्थमा “मिश्र देश” ले हामी जिउने संसार  
लाई जानाउँदछ र “दश विपत्तिहरू” ले संसारमा रहेका रोगहरूलाई  
बुझाउँदछ ।

हामीले परमेश्वरको आज्ञापालन गरी जियौ भने, हामीमा कुनै पनि  
प्रकारका रोगहरू आउनेछैनन् । हामी विरामी पञ्चौ भने तापनि  
एकपटक हामीले पश्चाताप गरी आफ्ना मार्गहरूबाट पक्ष्यौ भने,  
“तिमीहरूलाई निको पार्ने म परमप्रभु हुँ” भनी लेखिएकै हाम्रो

सर्वशक्तिमान् परमेश्वर पिताले हामीलाई निको पार्नुहुनेछ । तरै  
पनि तपाईं आफ्नो दृष्टिमा नभई परमेश्वरको दृष्टिमा धार्मिक  
ठहरिनुपर्नेछ ।

धार्मिकता व्यक्ति अनुसार फरक फरक हुन्छ किनकि उनीहरू  
हुक्ने क्रममा उनीहरूको जीवनको अवस्था र मूल्य मान्यता भित्र दे  
खेका, सुनेका र सिकेका कुराहरू पनि फरक हुन्छन् । एउटा व्यक्तिले  
आफ्नो व्यवहार “धार्मिक” ठान सक्छ र अर्को व्यक्तिले त्यसलाई  
“अध्यार्मिक” सम्भन्ध सक्छ । ती कुराहरू तबमात्र धार्मिक हुन्छन् जब  
परमेश्वर स्वयम्भूले त्यसलाई “धार्मिक” ठहराउनुहुन्छ, किनकि ती  
परमेश्वरको वचन अनुसार जाँचिएका हुन्छन् ।

उदाहरणको लागि, यदि कसैको बालक आफ्ना साथीहरूबाट  
पिटाइ खाएर रुदै घर फर्कन्छ भने, आमाबुवा चिन्तित हुन्छन् र छोर  
लाई पिटने साथीका आमाबुवाहरूसँग भेटेर त्यस विषयमा कुरा गर्न  
चाहन्छन् । तरपनि, हाम्रो सत्य परमेश्वरको धार्मिकताले हामीलाई  
बताउँदछ कि, “तिमीलाई एक गालामा चडकाउनेलाई अर्को पनि  
थापिदेऊ”, “शान्तिमा रहो”, र “शत्रुलाई पनि प्रेम गर” । तपाईंले  
सोच्न सक्नुहुन्छ, कि तपाईंले परमेश्वरको धार्मिकतालाई पछाड्याएर  
घाटा व्यहारनुपर्नारेको छ, तर अन्त्यमा परमेश्वरले तपाईंलाई मान्यता  
दिनुहुनेछ, र तपाईंलाई उचाल्नुहुनेछ ।

कतिपयले यस्तो पनि सोच्न सक्छन्, “म कसरी परमेश्वरको सार  
। आज्ञाहरू पालन गर्नसक्छु र ?” तर परमेश्वरको आज्ञापालन गर  
। जिउनु कठिन कार्य होइन । तपाईंले, आफ्नो जीवन सधैं विश्वासका  
साथ, “पवित्र आत्माले सधैं मलाई सहायता गर्नुहुन्छ र परमेश्वरको  
अनुग्रह र शक्तिद्वारा म यो सजिलै गर्नसक्छु” भनी आफैमा यो कुरा  
याद राख्नुहुन्छ भने यो अत्यन्त सजिलो हुनेछ । यदि तपाईं परमेश्वर  
लाई प्रेम गर्नुहुन्छ र आफ्ना आँखाहरू स्वर्गका महिमा र इनामहरूमा  
लगाउनुहुन्छ भने परमेश्वरको आज्ञाहरूको पालना गर्नुमा कठिनाइ  
हुदैन ।

खीष्टमा मेरा शुरूका दिनहरू देखि नै, बाइबल पढ्दै जाँदा आफूमा  
कुनै पाप पत्ता लगाउनासाथ म ती प्रत्येकलाई एउटा नोटबुकमा ले  
खेँ गर्दैँ र प्रार्थनाद्वारा एक एक गर्दै ती फाल सकें । “मसँ धेरै  
प्रापहरू छन् र ती सधैं प्याँक्न मलाई निकै समय लाग्छ” भनी  
तपाईं यदि सोच्नुहुन्छ भने, पहिला आफूलाई फाल कठिनाई लाग्ने  
पापको सूची तयार पारी आफ्ना प्रार्थना र उपवाससाहित त्यसमा  
जोड दिनुहोस् र तपाईंले बाँकी रहेका पापहरूलाई सजिलै प्याँक्न  
सक्नुहुनेछ ।

२ इतिहासको १६ अद्यायमा हामी आसा नाम गरेका एक राजा(  
लाई पाउँछौ जसले शुरूमा विश्वासयोग्य भई परमेश्वरको सेवा गरे  
का थिए तर आफ्नो हृदय परिवर्तन गरी उनी आफैले खडा गरेको  
पापको पर्वालका कारण गम्भिर रोगले पीडित भए । ती राजाले पर  
मेश्वरलाई नछोडी आफ्नो हृदय पश्चातापले भर्नुपर्ने थियो तर परमेश्वर  
को साटो वैद्यहरूको भर परेको कारण अन्त्यमा उनको मृत्यु भयो ।  
बाइबलमा १३ पदमा यसरी उल्लेख गरिएको छ, “तब आफ्नो र  
जाकालको एकचालीसौ वर्षमा तिनी आफ्ना पित्रहरूसित सुते ।”

धेरै मानिसहरूले आजकाल यसरी स्वीकार गर्दछन् “परमेश्वर  
सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ र उहाँले हरेको जीवन, मृत्यु, आशिष, सर  
पाप माथि नियन्त्रण गर्नुहुन्छ ।” तर वास्तवमा कुनै समस्या आइपद्धा,  
उनीहरू चाँडै नै सांसारिक उपाय र तरिकाहरू खोज्न र ती कुर  
हरूमा भरोसा गर्न थाल्छन् । उनीहरूमा परमेश्वरको वचनको  
जितिसुकै जान भए तापनि, उनीहरूले परमेश्वरका आज्ञाहरू  
पालन नगरी चङ्गाइ प्राप्त गर्नसक्ने अतिमिक विश्वास प्राप्त सक्नै  
नन् ।

जब मानिसहरूले येशू खीष्टलाई ग्रहण गरेर पवित्र आत्मा प्राप्त  
गर्दछन्, उनीहरूले परमेश्वरको सन्तान हुने अधिकार प्राप्त गर्दछन्,  
अन्धकारबाट निस्किएर ज्योति र धार्मिकतामा हिँडलुल गर्न थाल्दछन्  
र परमेश्वरले दिनुहुने विश्वास उनीहरूमा आउँदछ । परमेश्वर तिर  
को मार्गमा खडा भएका तिमीहरूका पापका पर्वाल तोडिएको कारण,  
उनीहरू विरामी पैदेनन् र विरामी भईहाले तापनि, उनीहरूले आफूले  
चङ्गाइ पाइसकेको कुरा विश्वास गर्नासाथ उनीहरूले चङ्गाइ प्राप्त  
गर्दछन् ।

# तपाईंमा कस्तो पकारको हृदयको-जमीन छ

येरुले मानिसको हृदयको-जमीन बुभाउन जमीनको दृष्टान्तद्वारा बोल्नु भयो ।

येरुले चार पकारको जमीनको बारेमा बताउनु भयो : बाटोतिरको, ढुङ्गेनी जमीन, काँडे जमीन र असल जमीन । आफ्नो आमाबुवाबाट पाएको जीवन-शक्तिको पकार अनुसार, हृदयको जमीन फरक-फरक तरिकाले बिनाएको हुन्छ । उनीहरू हुन्किने वातावरण र ग्रहण गर्ने शिक्षा अनुसार उनीहरूको हृदयको जमीन परिवर्तन हुन सक्छ । हृदयको भिन्नताले हरेको जीवनमा पनि भिन्नता ल्याउँछ । खासगरी, हृदयको जमीनको पकार अनुसार नै आत्मामा पुग्ने गति फरक-फरक हुन्छ । तर सबैभन्दा महत्वपूर्ण कुराचाहीं यो हो कि परमेश्वरको शक्तिले जस्तोसुकै जमीनलाई पनि असल जमीनमा परिणत गर्न सक्छ र खेतीकिसानी गर्दाको दुख, पश्चस्त कटनी गर्दाको आनन्दको अधिकोही पनि होइन । हामी आशा गर्दछौं कि आफ्नो हृदयको जमीन जाँचेर हेरी सम्बद्धन गनुभएर तपाईंले ज्योतिको पश्चस्त फल फलाउनुहुनेछ ।

## बाटोतिरको जमीन

“अनि यसरी छर्दा केही बीउ बाटोतिर परे, र चर चुरुङ्गीले आएर ती खाइदै ।” (मत्ती १३:४)

## ढुङ्गेनी जमीन

“केही बीउ ढुङ्गेनी जमीनमा परे, जहाँ धेरै माटो थिएन, र गहिरो माटो नभएकोले ती छिडै उमे । तर जब घाम लायो ती ओइलाए, र जरा नभएकोले ती सुकिहाले ।” (मत्ती १३:५-६)

जब किसानहरूले बीउ छर्छन्, केही बीउ जमीन नजिक रहेको बाटोतिर पछ्नै । बीउहरू बाटोमा पर्दा तिनले जरा लिन सक्वैनन् । माटोमा नगार्दिने हुनाले तिनको दुसा पलाउन सक्वैन । कहिलेकाहीं, चराचुरुङ्गीले आएर ती खाइदै दन्धन् ।

बाटोतिरको जमीनले कठोर हृदयलाई जनाउँछ । यो त्यस्तो हृदय हो जसद्वारा उनीहरूले परमेश्वरको वचन सुन्दा बुझन वा विश्वास गर्न सक्वैनन् । बाटोतिरको जमीन जस्तो हृदय भएका मानिसहरू मण्डली त आउँछन्, तर

पवित्र आत्मालाई अनुभव नगरी जान्छन् । बाटोतिरको जमीन जस्तो हृदय भएकाहरूले अरूहरूले भन्दा बढी परिश्रम गर्नुपर्दछ तर धेरै जसो अवस्थाहरूमा उनीहरूले यसो गर्दैनन् ।

बाटोतिरको जस्तो जमीन सम्बद्धन गर्न हामीले अहडकार, घमण्ड, जिरीपन र असत्यतालाई त्याग्नुपर्दछ र स्वधार्मिकता र आफैले बनाएको मानसिक संरचना तोडनुपर्दछ । उनीहरूले लामो समयसम्म असत्यता र दुष्टताका साथ हृदय कठोर तुल्याएको हुँदा, उनीहरूले जमीन सम्बद्धन गर्न त्यसलाई निर

तर तोडिरहनुपर्दछ ।

उदाहरणको लागि, यदि प्रचार गरिएको सन्देश तपाईंको आफ्नो विचारसँग सहमत हुँदैन भने तपाईंले आफ्ना विचारहरू सही छन् वा छैनन् गहिराएर सोच्नुपर्दछ र परमेश्वरको अनुग्रह प्राप्त गर्न तपाईंले असल कार्यहरू थुपाई जानुपर्दछ । बाटोतिरको जमीन जस्तो हृदय भएकाहरूलाई परिवारका सदस्यहरूले र मण्डलीका अगुवाहरूले उनीहरूको निमित्त प्रार्थना गरिदैएर अगुवाइ गर्नु अति महत्वपूर्ण हुन्छ ।

ढुङ्गेनी जमीनमा दुङ्गहरूका बीच थोरै मात्र माटो हुन्छ । त्यस्ता जमीनमा माटो गहिरो हुँदैन । जब बीउहरू यस्तो जमीनमा पर्द्धन, ती छिडै उमिन्छन् तर माटो गहिरो नहुने हुनाले घाममा ती छिडै ओईलाउँछन् ।

हृदयमा ‘ढुङ्गहरू’ भएको कारणले वचनको बीउले जरा लिन सक्वैन । त्यसैले परीक्षाहरू र सतावटहरू आउँदा त्यस्ता हृदय हुनेहरू तुरन्तै पतन हुन्छन् । अझै विशेषगरी, ‘ढुङ्गा’ चाहीं संसारलाई प्रेम गर्ने शारीरिक हृदय हो । व्यापक रूपमा भन्नुपर्दा, असत्यताले मानिसलाई परमे

शरमा विश्वास गर्न र उहाँलाई प्रेम गर्न दिँदैन । तर सबै ढुङ्गेनी जमीन एउटै हुँदैनन् । हृदयको जमीनमा रहेको असत्यताको परिमाण प्रत्येक व्यक्ति पिच्छे फरक-फरक हुन्छ ।

यहाँ, ‘जरा नगाडिएको’ भन्नाले उनीहरूमा आत्मिक विश्वास नभएको भन्ने बुझिन्छ । उनीहरूले परमेश्वरको वचन सुनेर बुझेतापनि, उनीहरूले हृदयदेखि नै त्यसलाई महसूस वा विश्वास गरेका भने हुँदैनन् । यस्तो विश्वासलाई ‘शारीरिक विश्वास’ वा ‘ज्ञानको रूपमा रहेको विश्वास’ भनिन्छ ।

ढुङ्गेनी जमीनलाई सम्बद्धन गर्न, हामीले पूर्ण परिश्रमका साथ वचनलाई व्यवहारमा उतादै ‘हार्दिकताका साथ प्रार्थना गर्नुपर्दछ । हामीले पवित्र आत्माको भरपूरीलाई कायम राख्नुपर्दछ । हामीले वीचैमा त्यसको सम्बद्धन गर्न छोड्नुहुँदैन । हामीले सुनेका वचन र पवित्र आत्माको आवाजको परिश्रमपूर्वक पालना गर्नुपर्दछ । हामीले निश्चय नै परमेश्वरको शक्तिद्वारा हृदय सम्बद्धन गर्नसक्छौं भनी विश्वास गर्दौं र हार मान्दैनौं भने हामीले विश्वास गरे अनुसार नै हुनेछ ।

## काँडे जमीन

“अरूहरूचाहीं काँडाहरूका बीचमा परे, तर काँडाहरू बढेर आए र तिनलाई निसासिद्दि ।” (मत्ती १३:७)

यहाँ ‘काँडाहरू’ भन्नाले भाडी जस्तो देखिने काँडे बोटिवरूवाको धेरै हाँगाहरूलाई जनाउँछ । यस्ता काँडामा परेका बीउहरूले फल फलाउन सक्वैनन् किनकि तीवाट दुसा पलाएर केही हृदयसम्म वृद्धि त हुन्छ, तर काँडाहरूले तिनलाई वृद्धि हुनमा बाधा पुऱ्याउँछन् ।

उनीहरूको हृदयको ‘काँडा’ ले आत्मिक रूपमा संसारको चिन्ता फिक्री र धनप्रतिको लालचलाई जनाउँछ । यसको मतलब उनीहरू धन, प्रतिष्ठा र अधिकारको लालची हुन्छन् ।

यस्तो प्रकारको हृदयको जमीन हुनेहरूले आफूलाई वचन अनुसार जिउने बताउँछन् तर अझैपनि परीक्षाहरूमा नै जिझरेका हुन्छन् ।

हामीले हृदयको दुष्टतालाई जरैदेखि उखेल्नुपर्दछ । त्यस्ता ‘काँडाहरू’ शारीरिक विचारहरूबाट आउँछन् र तिनका जराहरूले हृदयको दुष्टतालाई जनाउँछन् । हामीले शारीरिक विचारहरू नराख्ने मानसिकता बनाए पनि हाम्रो हृदयमा दुष्टा भएसम्म हामी तिनलाई रोक्न सक्वैनौं । विभिन्न जराहरूमध्ये लोभ र

अहडकारको जरालाई उखेल्यौ भने हामीले उल्लेखनीय मात्रामा आप्नो हृदयबाट शारीरिक कुरहरू फाल्न सक्दैछौं । तपाईंले सधै परमेश्वरको वचनमा मनन गरे, सधै प्रार्थना गर्ने र पवित्र आत्माको सहायता प्राप्त गर्नेजस्ता कार्य गर्नुभयो भने, तपाईंले ती जराहरूलाई सजिलैसित उखेल्न सक्नुहुनेछ । त्यसो गर्नलाई, सबैभन्दा पहिला तपाईंले ती काँडाहरूले तपाईंलाई कति पीडा दिन्छ भन्ने कुरा महसूस गर्नुपर्दछ ।

## असल जमीन

“अरू बीउ असल जमीनमा परे, र कुनैले सय, कुनैले साठी, कुनैले तीस गुणा फल दिए ।” (मत्ती १३:८)

असल जमीन बाटोतिरको जमीन जस्तो कडा हुँदैन । त्यो मलिलो हुन्छ । असल जमीनमा बीउहरू छर्दा, मलिलो माटोले ती बीउहरूलाई राम्ररी रोपिनको लागि आफूमा लिन्छ र त्यस जमीनमा ती बीउहरू उम्रेर र राम्री वृद्धि हुनको लागि त्यसमा हावा पानी पनि मिसिएको हुन्छ । त्यसैगरी, असल जमीन जस्तो हृदयले परमेश्वरको वचनलाई राम्ररी ग्रहण गर्दछ ।

असल जमीनमा दुङ्गहरू हुँदैनन, त्यसैले

वचनले चाँडै जरा फैलाउँछ । असल जमीन जस्तो हृदय हुनेहरूले जस्तोसुकै परीक्षा र सतावटहरूमा पनि परमेश्वरको वचनको पालना गर्दछन् । स्वर्गको सबैभन्दा उत्तम निवासस्थान नयाँ यस्ताले ममा उनीहरू प्रवेश गरेको हेर्न चाहनुहुने परमेश्वरको हृदयलाई उनीहरू महसूस गर्दछन् । यसकारण उनीहरू आनन्दसाथ उपवास बसेर उहाँको वचन आज्ञापालन गर्दछन् र लूका द१५ मा ले खिएकै आप्नो जीवनमा आशिषको फल फा-

लाउँछन् ।

यस्तो असल हृदय सम्बद्धन गर्नको निमित्त, तपाईंलाई सहनशीलता आवश्यक पर्दछ । तपाईंले जित मात्रामा आत्मा र सत्यतामा आराधना गर्ने, जोशिलोपूर्वक प्रार्थना गर्ने र परिश्रमपूर्वक वचन पालन गर्ने जस्ता काम गर्नुहुन्छ, त्यसि नै चाँडै तपाईंले असल हृदयको सम्बद्धन गर्न सक्नुहुन्छ र आत्मा र शरीर दुवैमा प्रश्चस्त फल फलाउनुभएर परमेश्वरलाई महिमा दिन सक्नुहुनेछ ।

## “स्वास्थ्यलाभको आशा गै नभएको मलाई परतेहरले होशमा पर्काउनुभयो”

डिक्निस ह्येमिन चे  
९न्यूयोर्क अन्तर्राष्ट्रिय मानमिन मण्डली, संयुक्त राज्य अमेरिका०



डिक्निस ह्येमिन चे र उहाँका छोरीहरू सोनी र हेनी

सन् २००५ मा, मेरो परिवार स्थायी बसोबासको लागि अमेरिकाको न्यूयोर्क शहरमा बसाई सरेको थियो। सन् २००६ जुलाई महिनामा म्याडिसन स्क्वायर गार्डनमा आयोजित डा. जेरक लीको न्यूयोर्क क्रूसेडमा हामी सहभागी थियो।

सन् २०१० को नोभेम्बरमा, श्री डेविड लुले मलाई मानमिन समाचार को एकप्रति दिनुभयो। परमेश्वर को शक्तिद्वारा प्रकट भएका कुराहरूको गवाहीले मलाई आश्चर्यचकित तुल्यायो तर मलाई सबैभन्दा प्रभावकारी र गहिराईमा हृदयस्पर्श गराउने कुरा सिनियर पास्टर को वचन थियो। मैले बाइबल पढ्दा मलाई केही पदहरू बुझन्मा कठिनाई भएर म निराश भएको थिएँ। तर मानमिन समाचार मा राखिएको वचनले मलाई बाइबल बुझन्मा ठूलो सहायता पुऱ्यायो।

यसरी, परमेश्वरको वचन मेरो हृदयभित्र प्रवेश गयो र मेरो जीवन परिवर्तन हुन थाल्यो। मेरी श्रीमती र म, जो बारम्बार हुने विचारको बेमेलका कारण मिलापमा थिएनौ, अहिले शान्तिपूर्ण परिवार बनाउन सकेका छौं।

अनि श्री डेविड लुले दिनुभएको परिचय मार्फत् मैले मानमिन प्रकाशक मलेशियाका अध्यक्ष देवोरा ट्रयाइलाई भेटेँ। उहाँसंगको भेटपछि, परमेश्वरको इच्छा ममा शुरू हुन थाल्यो। उहाँद्वारा, मैले मूर्तिपूजा गरेकोमा पश्चाताप

मैले पश्चाताप, चङ्गाई र आश्चर्यकर्महरू; र उपस्थित सभामाथि ओलिएको शक्तिका विष्फोटनात्मक कार्यहरू प्रत्यक्ष देखन पाएँ। म पवित्र आत्माले पनि भरिएँ र मेरो विश्वासमा वृद्धि भयो। तर, केही समयपछि मैले प्रार्थन गर्न छोडेँ। त्यसैले, समय वित्तै जाँदा मैले संसारसँग सम्झौता गर्दै खाप्तियन जीवन जिउन थालै।

पटक-पटकको शल्यक्रिया र अत्यधिक र रक्तसाबका कारण, म होशमा फर्किन असम्भव देखिन्थ्यो

२०१२ को शुरूवातमा, मेरो पहिलो बच्चा भएको १२ वर्षपछि, मैले मेरो दोस्रो बच्चा गर्भधारण गरेँ। मेरो पाठेघरमा रहेको सुनि नएको गाँठोको कारण मेरो गर्भावस्थाको चौथो महिनासम्म प्रायः जसो मेरो रगत बन्ने गर्दथ्यो। त्यसैले, म धेरैजसो आकस्मिक कक्षमा लगिन्थ्यो।

मैले मेरो पेटको लागि डा. जेरक लीद्वारा प्रार्थना गरिएको शक्तिको रूमालसहित (प्रेरित १९:११-१२) इन्टरनेट मार्फत् डा. जेरक लीको विरामीहरूको लागि गरिएको प्रार्थना ग्रहण गरेँ। त्यसको केही समयपछि, मेरो र रक्तसाब रोकियो र दशौं महिनासम्म मलाई कुनै समस्या भएन।

सन् २०१२, नोभेम्बर ६ मा, विहानको करिब ११ बजेतिर, मेरो दोस्रो बच्चाको निम्नि मेरो शल्य प्रसव भयो किनकि मेरो पहिलो छोरीलाई जन्म दिने समयमा पनि मेरो शल्यप्रसव भएको थियो। तर यो समयमा चाहिँ मलाई सामान्य अवस्थामा भन्दा दुई

घण्टा बढी समय लाग्यो र अन्त्यमा मैले मेरो होश गुमाएँ।

एक प्रकारको जटिल ‘लोकिया’ का कारण मलाई त्यस्तो भएको थियो, जुनचाहिँ मेरो प्रसवपश्चात तुरन्तै जननेन्द्रीयबाट हुने तरल वस्तुको बहाव थियो। त्यो मेरो पहिलो बच्चाको प्रसवको समयमा भएको थिएन।

त्यस बहावले गर्दा जम्मा भएको पीपले मेरो पाठेघर र मूत्रथैली टाँसियो। थपअझै, गर्भनाल, पाठेघर र मूत्रथैली एक आपसमा टाँसिएर गर्भनाल पनि निस्कन रोकियो।

ती सबैकुराको बाबजूद पनि, कठिनताका साथ भए तापनि चिकित्सकहरूले मवाट गर्भनाल निकाले। तर पाठेघरको खुम्चने प्रक्रिया कमजोर भएको कारण, म अत्यधिक रक्तसाबले पीडित भएँ। मैले नौ युनिट र गत लिनुपच्यो र मेरो रक्तसाब रोकनको लागि उनीहरूले गर्भाशय भित्रको थैलीको छलाको भागमा दबाव दिने प्रक्रिया पनि अपनाए तर त्यो सफल भएन।

सोही रातको ९ बजेतिर, रक्तसाब रोकनकै लागि कलेजोको रक्तनली बाँध्ने कार्य पनि गरियो तर त्यो पनि सफल भएन। अन्त्यमा, मेरो गर्भाशयोच्छेदन (गर्भाशयमा प्वाल पारेर गरिने शल्यक्रिया) प्रक्रियाद्वारा पाठेघर नै निकालनुपच्यो।

मेरो चिकित्सकहरूले मेरो मूत्रथैलीसँग टाँसिएको पाठेघर होशियारीपूर्वक निकली मूत्रथैलीको विग्रीएको भागहरू पनि ठीक गरिदिए तर ती सबै पूर्णरूपमा सफल भएन् र रक्तसाब अझै नरोकिएको कारण मेरो पेट निकै सुनिन्एको थियो। अन्त्यमा गएर मेरो आकस्मिक रूपमा शल्यक्रिया गर्नुपच्यो, जुनचाहिँ मेरो पेटको पाटोभित्र शल्यचिकित्सकीय छेदनद्वारा गरिएको थियो। चिकित्सकले पेट चिरेर रगत निकाले मत्र नलीको पछाडिको भागमा देखिएका कयौं प्वालहरू पनि बन्द गरिदिए तापनि रक्तसाब रोकिएन।

म डा. जेरक लीको समय र दूरीलाई माथ गर्ने प्रार्थनाद्वारा होशमा आएँ

न्यूयोर्क अन्तर्राष्ट्रिय मानमिन मण्डलीका पास्टर जेम्स सिम र उहाँकी श्रीमतीले मेरो

लागि उपवास सहित प्रार्थना चढाउनुभयो र कोरियामा रहेको मेरो परिवारले पनि, म र मेरो परिवारले उचित खाप्तियन जीवन नजिएको लागि मेरो परिवारको स्थानबाट उपवास सहितको प्रार्थना गरिदिनुभयो।

परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा, मेरो घटनाको स्थितिवारे डा. जेरक लीलाई बताईयो, जो त्यतिवेला पहाडको प्रार्थनाघरमा प्रार्थना गरिरहनुभएको थियो। मैले सुनेकी थिएँ कि उहाँ परमेश्वरको शक्तिद्वारा हार्दिकताका साथ प्रार्थना गरी समय र दूरीलाई माथ गर्ने कार्यहरू गर्न सक्नुहुन्छ। मलाई पछि थाहा भयो कि उहाँले मेरो लागि प्रार्थना गरिरहनुभएको क्षणदेखि तै मेरो रक्तसाब रोकिएको थियो। यो त्यही शक्तिवाट हन सक्यो जुन येश्वद्वारा मरेको चार दिन वित्सिकेको लाजरसलाई व्यूताउँदा भएको थियो। हल्ले ल्याह !

मैले यति छिटो स्वास्थ्यलाभ प्राप्त गरे कि केवल दुई दिनमै म अर्ड.सि.यू. (विशेष हेरिविचार गरिने कक्ष) बाट साधारण कक्षमा साएँ। चिकित्सकहरूले म त्यसरी होशमा फर्केर स्वास्थ्यलाभ गर्नु एउटा आश्चर्यकर्म तै भएको कुरा बताउदै आफू पनि आश्चर्यचिकत भएको कुरा बताउनुभयो। उहाँहरूले त्यो परमेश्वरकै कार्य भएको बताउनुभयो र यो घटना त्यस अस्पतालमा नै चर्चाको विषय बन्न पुग्यो।

सन् २०१२ को नोभेम्बर २७ मा अस्पतालबाट निस्किएदेखि यता म अहिले सम्म राम्रो अवस्थामा छू। यस घटनापछि मैले परमेश्वरलाई विश्वास गर्छु भन्ने तापनि आफूमा साँचो विश्वास नभएको र डा. जेरक लीले प्रकट गर्नुभएको परमेश्वरको शक्तिको आफै साक्षी भए तापनि पूर्ण रूपले भरोसा नगरेकोमा मैले पश्चाताप गरेँ।

अनि मैले यो कुरा पनि महसूस गरेँ कि परमेश्वरसँग केही सम्बन्ध नरहेको संसारको जीवन व्यर्थ नै व्यर्थ हो। र खासगरी, मैले स्वर्गको सर्वोत्तम निवासस्थान नयाँ यरूशले मको विश्वास र आशा प्राप्त गरेँ।

म सबै धन्यवाद र महिमा परमेश्वरलाई दिन चाहन्छु जसले मृत्युको मुखमै पुगेको मलाई फेरि होशमा फर्काउनुभयो।

## “परिवर्ताको सुसमाचार मेरो जीवनको परिवर्तन ल्याउने मोड थियो”



भाइ डनी यी सिङ्ग चिन (बायाँबाट दोस्रो) र उहाँको परिवार (सिवु, मलेशिया)

### विश्वासको स्वीकारोक्ति

- मानमिन केन्द्रिय मण्डलीले विश्वास गर्दछ कि बाइबल परमेश्वरद्वारा दिइएको सिद्ध र त्रुटीहरू वचन हो।
- मानमिन केन्द्रिय मण्डली विएक परमेश्वर : परिवर्तन प्रवेश, परिवर्तन पुत्र परमेश्वर र परिवर्तन आत्मा परमेश्वरको एकत्र र कार्यमा विश्वास गर्दछ।
- मानमिन केन्द्रिय मण्डलीले विश्वास गर्दछ कि हामीले हामी पापको क्रमा केवल येशू

“किनभने उहाँ (परमेश्वर) ले तै मानिसहरूलाई जीवन, सास र सबै चिज दिनुहुन्छ।” (प्रेरित १७:२५)  
“अरु कसैमा मुक्ति छैन, किनकि हामीले मुक्ति पाउनलाई स्वर्गमूनि मानिसहरूलाई रहनुभयो छैन।” (प्रेरित ४:२)

गरेँ। मैले अजिङ्गिरका आकृतिहरू खोपेर बनाइएका मूर्तिहरू फालैँ। केही समयपछि, हामीले केही गाहाँ बो भवाट मुक्त भएँ महसूस गर्याँ। मेरो परिवारमा साँचो खुशी र आनन्द आयो।

म अझ बढी के कुराको लागि कृतज्ञ छु भन्ने जिस्तीका कार्यक्रम प्रस्तुतिहरू र ‘मृत्युअंधि अनन्त जीवन अनुभव’ र ‘नरक’ जस्ता डा. लीका पुस्तकहरू प्रति जसले मेरो आत्मक वृद्धिमा ठूलो सहायता पुऱ्याएका छन्। २०११ को अप्रिल ११ मा, मैले इन्टरनेट मार्फत् आफूलाई मानमिन केन्द्रीय मण्डलीको सदस्यको रूपमा दर्ता गराएँ र २०१२ को गर्मी याममा म कोरियामा गई मानमिन समर रिट्रिटमा सहभागी भएँ।

म मलेशियामा पवित्रीकरणको सुसमाचार फैलाउन मानमिन मिशनको प्रबन्ध गर्न चाहन्छु। म डा. लीका पुस्तकहरू र मानमिन समाचारका साथ जोशिलो भई पवित्रिताको सुसमाचार फैलाउने सेवक बन्न चाहन्छु।

## मानमिन समाचार

मानमिन केन्द्रिय मण्डलीद्वारा प्रकाशित

२५-३-गूरो-३ छड्क, गूरो-गू सियोल कोरिया (पोस्टल कोड १५२-८४८)  
फोन : ८२-२-८१८-७०४७, फ्लाक्स: ८२-२-८१८-७०४८

[http://www.manmin.org/english</a](http://www.manmin.org/english)